

A. Baranauskas „Anykščių šilelis“
„Kur tik klausai, vis linksma:
šlama, ūžia, siaudžia!“

Parengė Alė Kerševičienė
Kruonio gimnazija

„Ē tie balsai visoki teip krūvon susiaudžia,
Kad jų skyrium nežymu, - ė tik širdj griaudžia.“

„Ai siaudžia gražiai miškas, netil kvėpia gardžiai,
Siaudžia, ūžia ir skamba linksmai, dailiai, skardžiai.“

„Vidunaktyj teip tyku,-

kad girdi, kaip jaunas/ Lapas

arba žiedelis ant šakelių kraunas;“

„Girdi, kaip šakom šnibžda medžių kalba šventa,“

„Kaip žvaigždelės plevėna,

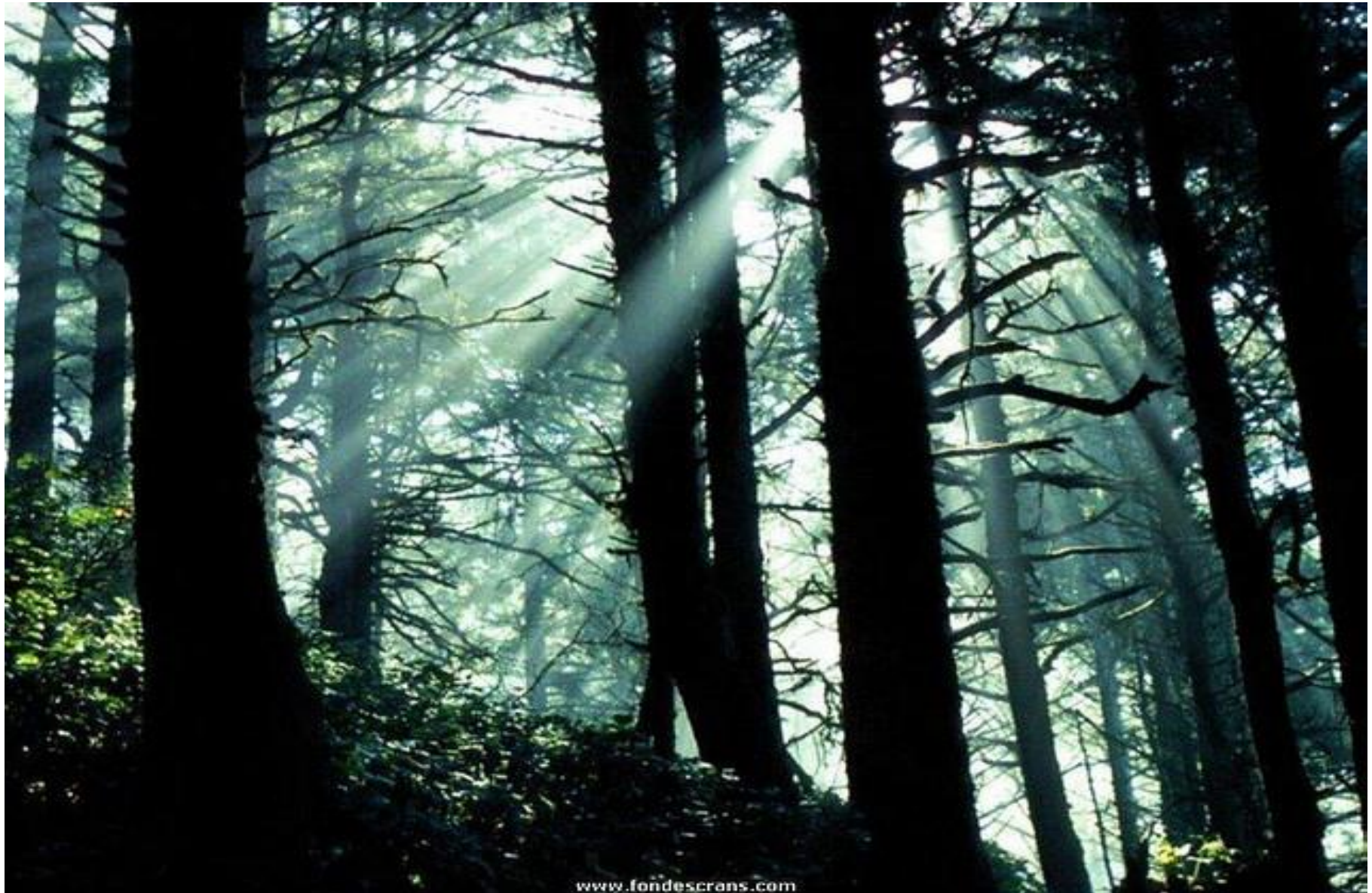

gaili rasa krinta.

Dėl to ir širdyj visos pajautos nutilsta,
Ramum tykumu malda dūšia dangun kilsta.“

„Ē kai jau dienai brēkštant rytai šviesa tvinksta,

Rasos pilnos žolynų žemyn galvos linksta,“

„Tada šilas nubunda, visa yra tylą,
Prasideda pamažu šventa dienos byla.“

„Kas ten šlama? - Ē vēju papūstas lapelis,“

„Ēgi gūžtoj nubudeš sujuda paukšteliš.“

„Kas ten treška? - Ē vilkas: dienu mat ažuodžia,
Iš naktinės medžionės par pakrūmes skuodžia.“

„Ēgi lapē int ola, žāsiokā intskandus,“

„Ēgi barsiukas bēga, išlindęs iš landos;“

„Ėgi linksmutė stirna par pušyną striuoksi;“

„Ėgi pušin iš pušies voverytė liuoksi;“

„Ěgi mat řirmuonělis

© - josef hlasek
www.hlasek.com
Mustela erminea 4004

ir kiaunė juodoja,
Ir visoki žvėreliai po mišką ulioja“

„Kas ten taukši? - Ė stuobrij kapoja genelis.“

Kas mekena? - Ēgi mat perkūno oželis.

„Kas ten šnibžda? - Ē šnypščia iš kelmo piktoja,“

„Ěgi srove teškena upelě šventoja“

„Kas ten kalbas? - Ė žąsų paupėj gadena;

Ěgi mat lizde starkus pamiškěj klegena;“

„Ēgi antys „pry! pry! pry!“ priskriđe int liūnā;“

„Ēgi kukutis klausia savo pačią, sūnų:

„Ką, ką, ką jums atnešti? Ką jūs kalbat niekus?

Ką, ką, ką, ką? ar grūdus? ar muses? ar sliekus?“

„Ēgi mat gegutēlē dairos ir kētojas:
Čia kukuodama verkia, čia juokias kvatojas.“

„Skamba tik, skamba miškas: čia volungė leva
Trotina: „leva, leva! neganyk po pievą!“

„Čia paupėj „ri-u! ri-u! ri-u!“ tilvikas sušuko,“

„Čia vėl balsų visokių - lyg trūkte pratrūko.
Vis kitoki balseliai, vis kitokios bylos;
Dagiliai,

pečialandos,

Pečialindos

strazdeliai,

čižylos,

Kėkštai,

šarkos ir kitos vis saviškai gieda:
Toj juokias, toj vaitoja, è toj niekus klieđa.“

„Ē už visus viršesnis lakštingalės balsas:
Pilnas, skardus, griaudingas ir, teip sakyt, skalsus:“

„Skamba, ūžia par krūmus ir vis kiteip mainos,
Ir vis dūšion jsmenga - lyg Lietuvos dainos.“

„Tie visoki balseliai teip krūvon suplaukia,
Tartum kožnas lapelis čilba, kliauga, šaukia,
Ir sutartinę taiso, ir teip gražiai dera:
Siaudžia tik, tartum siaudžia - rentavimo nėra.“

„Anei tų balsų ausis skyrium nepažįsta,
Lyg kad ant žalios pievos žolynai pražįsta,
Ir visoki žiedeliai taip tarp savęs pinas, -
Kad iš tolo tik regis gražus margumynas.“

Šaltiniai

- <http://antologija.lt/text/antanas-baranauskas-anyksciu-silelis>
- <http://lt.wikipedia.org/wiki/%C5%A0ilas>
- <http://www.efoto.lt>
- blogas.lt
- www.sveikinimai.com
- <http://foto.delfi.lt/picture/>
- www.flickr.com ir kt.